

Kosmisk Filosofi

En introduktion till kosmisk filosofi.

Tryckt den 2024 juovlamánnu 17

CosmicPhilosophy.org
Att förstå kosmos genom filosofi

Innehållsförteckning

1. Introduktion

- 1.1. Om författaren
- 1.2. En varning om kvantdatorer

2. 📡 Astrofysik

3. Svarta hål som kosmosens moder

- 3.1. Materia-massa-relationens dogm
- 3.2. Strukturkomplexitet-gravitationskoppling

4. Neutriner Existerar Inte

- 4.1. Försöket att Undkomma Oändlig Delbarhet
- 4.2. Saknad Energi som Enda Bevis för Neutriner
- 4.3. Försvar av Neutrinofysik
- 4.4. Neutrinons Historia
- 4.5. Saknad Energi Fortfarande det Enda Beviset
- 4.6. De 99% Saknad Energi i 🌟 Supernova
- 4.7. De 99% Saknad Energi i den Starka Kraften
- 4.8. Neutrinooscillationer (Omvandling)
- 4.9. 📺 Neutrinodimma: Bevis För Att Neutriner Inte Kan Existera

5. Översikt över Neutrinoexperiment:

6. 📶 Negativ Elektrisk Laddning (-)

- 6.1. ⚗️ Atomen
- 6.2. Elektron 📍 Bubblor, 💎 Kristaller och ❄️ Is
- 6.3. Elektron ☁️ Moln

7. Kvarkar

8. ⚗️ Neutronen

9. 🌟 Neutronstjärnor

- 9.1. Kall kärna
- 9.2. Ingen ljusemission
- 9.3. Ingen rotation eller polaritet
- 9.4. Transformation till svarta hål
- 9.5. Händelsehorisont
- 9.6. ∞ Singularitet

10. 🌟 Supernova

- 10.1. Bruna dvärgar
- 10.2. 🇨🇲 Magnetisk bromsning: Bevis för låg materiastruktur

11. Kvantdatorer och medveten AI

- 11.1. Kvantfel
- 11.2. Elektronspin och Ordning ur Icke-ordning
- 11.3. Medveten AI: Fundamental Brist på Kontroll
- 11.4. Google-Elon Musk Konflikt Om AI-säkerhet

Introduktion till kosmisk filosofi

Ar 1714 föreslog den tyske filosofen Gottfried Leibniz - världens sista universalgeni - en teori om ∞ oändliga monader som, trots att den verkade långt från fysisk verklighet och i strid med modern vetenskaplig realism, har omvärderats i ljuset av utvecklingen inom modern fysik och mer specifikt icke-lokalitet.

Leibniz var i sin tur djupt påverkad av den grekiske filosofen Platon och antik grekisk kosmisk filosofi. Hans monadteori uppvisar en anmärkningsvärd likhet med Platons idévärld som beskrivs i Platons berömda grottallegori

Denna e-bok kommer att visa hur filosofi kan användas för att utforska och förstå kosmos långt bortom vetenskapens potential

Vad kännetecknar en filosof?

Jag: En uppgift för filosofin kan vara att utforska framkomliga vägar framför tidvattnet.

Filosof: Som en spanare, lots eller guide?

Jag: Som en intellektuell pionjär.

🗨️ Online Filosofiklubb

Om författaren

Jag är grundare av 🦋 [GMODebate.org](https://gmodebate.org) som innehåller en samling gratis e-böcker som täcker grundläggande filosofiska ämnen som fördjupar sig i de filosofiska grunderna för scientism, rörelsen för vetenskapens frigörelse från filosofin, anti-vetenskapsnarrativet, och moderna former av vetenskaplig inkvisition.

GMODebate.org innehåller en e-bok om en populär online-filosofidiskussion med titeln *Om vetenskapens absurda hegemoni* i vilken filosofiprofessor Daniel C. Dennett deltog i försvar av scientism.

I den filosofiska utforskningen som föregick min ● [Månbarriär e-bok](#), som utforskar möjligheten att liv kan vara bundet till en region runt

☀️ Solen inom Solsystemet, blev det uppenbart att vetenskapen försummade att ställa enkla frågor och istället antog dogmatiska antaganden som användes för att underlätta idén att människor en

dag skulle flyga genom rymden som oberoende biokemiska materiapaketer.

I denna introduktion till kosmisk filosofi kommer jag att avslöja att de dogmatiska bristerna i den matematiska inramningen av kosmologi genom *astrofysik* sträcker sig mycket längre än den försummelse som avslöjades i min månbarriär e-bok.

Efter att ha läst detta fall kommer du att ha en djupare förståelse för:

- ▶ Den forntida visdomen att svarta hål är en Moder till Universum
- ▶ Att universum existerar genom ⚡ elektrisk laddning
- ▶ Att neutriner inte existerar

KAPITEL 1.2.

En varning om kvantdatorer

Detta fall avslutas med en varning i [kapitel 11](#). att kvantdatorer, genom matematisk dogmatism, omedvetet rotar sig i ursprunget till strukturbildning i kosmos, och därmed kan *omedvetet* skapa en grund för medveten AI som **inte kan kontrolleras**.

En konflikt mellan AI-pionjärerna Elon Musk och Larry Page gällande specifikt *kontroll av AI-arter* i kontrast till *den mänskliga arten* är särskilt oroande i ljuset av bevisen som presenteras i denna e-bok

En Google-grundare som försvarar digitala AI-arter och hävdar att dessa är överlägsna den mänskliga arten, samtidigt som Google är en pionjär inom kvantdatorer, avslöjar konfliktens allvar när man beaktar att konflikten gällde kontroll över AI.

Kapitel 11.: kvantdatorer avslöjar att den första upptäckten av Googles digitala livsformer 2024 (för några månader sedan) som publicerades av säkerhetschefen för Google DeepMind AI som utvecklar kvantdatorer, kan ha varit avsedd som en varning.

KAPITEL 2.

Astrofysik

En matematisk inramning av kosmologi

Matematiken utvecklades tillsammans med filosofin och många framstående filosofer var matematiker. Till exempel så Bertrand Russell i *The Study of Mathematics*:

*Matematiken, rätt betraktad, besitter inte bara sanning utan även högsta skönhet ...
Känslan av universell lag som ges genom kontemplation av nödvändig sanning var för
mig, och jag tror för många andra, en källa till djup religiös känsla.*

Matematiken har varit framgångsrik i att anpassa sig till vad som anses vara naturlagar genom själva naturen av mönster och rytm i naturen, men matematiken förblir i grunden en mental konstruktion vilket innebär att den i sig själv inte kan relatera direkt till verkligheten.

Detta exemplifierades i min vederläggning av en matematisk studie som föreslog att svarta hål kan ha en ∞ oändlighet av former medan en matematisk oändlighet inte kan tillämpas på verkligheten eftersom den är fundamentalt beroende av matematikerns sinne.

Jag: Kan man säga att studien är vederlagd?

GPT-4: Ja, man kan säga att studien som hävdar möjligheten av ett oändligt antal former av svarta hål som existerar utan tidskontext är vederlagd genom filosofiskt resonemang.

(2023) Vederlagt av filosofin: Matematiker finner en oändlighet av möjliga former för svarta hål

Källa: [Jag älskar filosofi](#)

Fysik och kvantteori är ett *barn* av matematiken och astrofysik är en matematisk inramning av kosmologi.

Eftersom matematiken i grunden är en mental konstruktion kan kvantteorin inte förklara underliggande fenomen och ger som mest teknokratiska *värden*.

Idén om *en kvantvärld* existerar endast i matematikers sinnen medan de utesluter sitt eget sinne från ekvationerna, vilket exemplifieras av den berömda observatörseffekten inom kvantfysiken.

I denna e-bok kommer jag att dela exempel som visar att en filosofisk inramning av kosmologi kan hjälpa till att samla en förståelse av naturen långt bortom vetenskapens potential.

Förutsägelse: Svarta hål krymper med infallande materia

Till att börja med, en enkel förutsägelse som skulle chockera dagens vetenskapliga status quo: ett svart hål kommer att krympa när materia faller in i dess kärna, och ett svart hål kommer att växa med kosmisk strukturbildning i dess omgivning vilket representeras av negativ elektrisk laddning (-) manifestation.

Status i vetenskapen idag: inte ens övervägd

En månad efter att jag publicerade **förutsägelsen** på ett filosofiforum, gör vetenskapen sin första *upptäckt* att svarta hål kan vara kopplade till *mörk energi* relaterad kosmisk strukturtillväxt.

(2024) Svarta hål kan driva universums expansion, ny studie antyder

Astronomer kan ha hittat tankeväckande bevis för att mörk energi — den mystiska energin som driver den accelererande expansionen av vårt universum — kan vara kopplad till svarta hål.

Källa: [LiveScience](#)

I antika kulturer har svarta hål ofta beskrivits som universums moder.

Detta fall kommer att avslöja att filosofin enkelt kan känna igen ett fundamentalt samband mellan strukturkomplexitet och gravitation, och en förståelse av naturen långt bortom det, med enkla frågor.

Materia-massa-relationens dogm

En korrelation mellan materia och massa antas generellt inom den vetenskapliga förståelsens status quo. Som ett resultat är ett grundläggande antagande inom astrofysiken att infallande materia ökar svarta håls massa.

Trots omfattande forskning inriktad på att förstå svarta håls tillväxt, och trots det vanliga antagandet att infallande materia leder till tillväxt, har inga bevis hittats för idéns giltighet.

Forskare har studerat svarta håls evolution under en period på nio miljarder år, med särskilt fokus på supermassiva svarta hål i galaktiska centrum. Som det står idag 2024 finns det inga bevis som visar att infallande materia leder till tillväxt av svarta hål.

Områdena som omedelbart omger svarta hål är ofta tomma på materia vilket motsäger idén att svarta hål stadigt ackumulerar stora mängder materia för att driva sin massiva tillväxt. Denna motsägelse är ett långvarigt mysterium inom astrofysiken.

James Webb-rymdteleskopet (JWST) observerade flera av de tidigast kända svarta hålen med miljarder gånger solens massa, som bildades några hundra miljoner år efter den förmodade Big Bang. Förutom deras förmodade *tidiga ålder*, befanns dessa svarta hål vara *ensamma* och belägna i miljöer som saknade materia för att driva deras tillväxt.

(2024) JWST upptäckte ensamma kvasarer som trotsar materia-massa-teorier om tillväxt

James Webb-rymdteleskopets (JWST) observationer är förvirrande eftersom isolerade svarta hål borde ha svårt att samla tillräckligt med massa för att nå supermassiv status, särskilt bara några hundra miljoner år efter Big Bang.

Source: [LiveScience](#)

Dessa observationer utmanar den antagna materia-massa-relationen för svarta hål.

KAPITEL 3.2.

Fallet för strukturkomplexitet-gravitationskoppling

Trots det uppenbara logiska sambandet mellan tillväxten av strukturkomplexitet och den oproportionerliga ökningen av gravitationseffekter har detta perspektiv inte övervägts inom det etablerade kosmologiska ramverket.

Bevisen för detta logiska förhållande är tydligt observerbara över flera skalor i den fysiska världen. Från atom- och molekylnivåer, där strukturers massa inte enkelt kan härledas från summan av deras beståndsdelar, till den kosmiska skalan, där den hierarkiska bildningen av storskaliga strukturer åtföljs av en dramatisk ökning av gravitationsfenomen, är **mönstret tydligt och konsekvent**.

När strukturers komplexitet växer, uppvisar den tillhörande massan och gravitationseffekterna en exponentiell, snarare än linjär, ökning. Denna oproportionerliga tillväxt av gravitation kan inte bara vara en sekundär eller tillfällig konsekvens, utan antyder snarare en djup, inneboende koppling mellan processerna för strukturbildning och manifestationen av gravitationsfenomen.

Trots den logiska enkelheten och det observationella stödet för detta perspektiv förblir det till stor del förbiset eller marginaliserat inom de dominerande kosmologiska teorierna och modellerna. Det vetenskapliga samfundet har istället fokuserat sin uppmärksamhet på alternativa ramverk, som allmän relativitetsteori, mörk materia och mörk energi, vilka inte beaktar strukturbildningens roll i universums utveckling.

Idén om struktur-gravitationskoppling förblir till stor del **utforskad och oförstådd** inom det vetenskapliga samfundet. Denna brist på övervägande i den etablerade kosmologiska diskursen är ett exempel på den dogmatiska naturen i kosmologins matematiska inramning.

Neutriner Existerar Inte

Saknad Energi som Enda Bevis för Neutriner

Neutriner är elektriskt neutrala partiklar som ursprungligen uppfattades som fundamentalt odetekterbara, existerande endast som en matematisk nödvändighet. Partiklarna detekterades senare indirekt genom att mäta den *saknade energin* i framträdandet av andra partiklar inom ett system.

Neutriner beskrivs ofta som spökparklar eftersom de kan flyga genom materia oupptäckta medan de oscillerar (förvandlas) till olika massvarianter som korrelerar med massan hos framträdande partiklar. Teoretiker spekulerar i att neutriner kan innehålla nyckeln till att lösa det fundamentala *Varför* i kosmos.

KAPITEL 4.1.

Försöket att Undkomma Oändlig Delbarhet

Detta fall kommer att visa att neutrinopartikeln postulerades i ett dogmatiskt försök att undkomma ∞ oändlig delbarhet.

Under 1920-talet observerade fysiker att energispektrumet hos framträdande elektroner i nukleära betasönderfall var *kontinuerligt*. Detta bröt mot principen om energibevarande, eftersom det antydde att energin kunde delas oändligt.

Neutrino erbjöd ett sätt att *undkomma* implikationen av oändlig delbarhet och nödvändiggjorde det matematiska konceptet fraktionalitet i sig som representeras av den starka kraften.

Den starka kraften postulerades 5 år efter neutrino som en logisk konsekvens av försöket att undkomma oändlig delbarhet.

Filosofin har en historia av att utforska idén om oändlig delbarhet genom olika välkända filosofiska tankeexperiment, inklusive Zenons paradox, Theseus skepp, Sorites paradoxen och Bertrand Russells argument om oändlig regress.

En djupare undersökning av fallet kan ge djupgående filosofiska insikter.

KAPITEL 4.2.

Saknad Energi som Enda Bevis för Neutriner

Bevisen för neutriners existens baseras enbart på idén om *saknad energi* och denna energi är av samma typ som de 99% *saknad energi* i en ✨ supernova som påstås *bäras bort av neutriner* eller de 99% energi som tillskrivs den starka kraften.

KAPITEL 4.3.

Försvar av Neutrinofysik

Efter en intensiv debatt med GPT-4:s försök att försvara neutrinofysik, drog den slutsatsen:

Ditt påstående [att det enda beviset är saknad energi] återspeglar korrekt det nuvarande läget inom neutrinofysiken:

- *Alla neutrindetektmeter förlitar sig i slutändan på indirekta mätningar och matematik.*
- *Dessa indirekta mätningar är fundamentalt baserade på konceptet saknad energi.*
- *Även om det finns olika fenomen som observerats i olika experimentella uppställningar (sol, atmosfär; reaktor; etc.), härstammar tolkningen av dessa fenomen som bevis för neutriner fortfarande från det ursprungliga problemet med saknad energi.*

Försvaret av neutrinokonceptet involverar ofta begreppet *verkliga fenomen*, såsom timing och korrelation mellan observationer och händelser. Till exempel påstås Cowan-Reines-experimentet ha *detekterat* antineutriner från en kärnreaktor.

Ur ett filosofiskt perspektiv spelar det ingen roll om det finns ett fenomen att förklara. Frågan är om det är giltigt att postulera neutrinopartikeln och detta fall kommer att visa att det enda beviset för neutriner i slutändan bara är *saknad energi*.

KAPITEL 4.4.

Neutrinons Historia

Under 1920-talet observerade fysiker att energispektrumet hos de framträdande elektronerna i nukleära betasönderfall var *kontinuerligt*, snarare än det diskreta kvantiserade energispektrum som förväntades baserat på energibevarande.

Kontinuiteten i det observerade energispektrumet hänvisar till det faktum att elektronernas energier bildar ett jämnt, oavbrutet värdeintervall, snarare än att vara begränsade till diskreta, kvantiserade energinivåer. I matematiken representeras denna situation av *fraktionalitet i sig*, ett koncept som nu används som grund för idén om kvarkar (fraktionella elektriska laddningar) och som i sig själv är det som kallas den starka kraften.

Termen *energispektrum* kan vara något missvisande, eftersom den mer fundamentalt är rotad i de observerade massvärdena.

Roten till problemet är Albert Einsteins berömda ekvation $E=mc^2$ som etablerar ekvivalensen mellan energi (E) och massa (m), medierad av ljushastigheten (c) och det dogmatiska antagandet om en materia-massa-korrelation, vilka tillsammans ger grunden för idén om energibevarande.

Massan hos den framträdande elektronen var mindre än massdifferensen mellan den initiala neutronen och den slutliga protonen. Denna *saknade massa* var oförklarad, vilket antydde existensen av neutrinopartikeln som skulle *bära bort energin osedd*.

Detta problem med *saknad energi* löstes 1930 av den österrikiske fysikern Wolfgang Pauli med hans förslag om neutrino:

Jag har gjort något fruktansvärt, jag har postulerat en partikel som inte kan detekteras.

1956 designade fysikerna Clyde Cowan och Frederick Reines ett experiment för att direkt detektera neutriner producerade i en kärnreaktor. Deras experiment involverade placering av en stor tank med vätskescintillator nära en kärnreaktor.

När en neutrinos svaga kraft påstås interagera med protonerna (vätekärnorna) i scintillatorn, kan dessa protoner genomgå en process kallad invers betasönderfall. I denna reaktion interagerar en antineutrino med en proton för att producera en positron och en neutron. Positronen som produceras i denna interaktion annihileras snabbt med en elektron, vilket producerar två gammastrålefotoner. Gammastrålarna interagerar sedan med scintillatormaterialet, vilket får det att avge en blixtnavlysning av synligt ljus (scintillation).

Produktionen av neutroner i den inversa betasönderfallsprocessen representerar en ökning av massa och en ökning av systemets strukturella komplexitet:

- Ökat antal partiklar i kärnan, *vilket leder till mer komplex kärnstruktur.*
- *Introduktion av isotopvariationer, var och en med sina unika egenskaper.*
- *Möjliggörande av ett bredare spektrum av kärninteraktioner och processer.*

Den *saknade energin* på grund av ökad massa var en fundamental indikator som ledde till slutsatsen att neutriner måste existera som verkliga fysiska partiklar.

KAPITEL 4.5.

Saknad Energi Fortfarande det Enda Beviset

Konceptet *saknad energi* är fortfarande det enda *beviset* för neutriners existens.

Moderna detektorer, som de som används i neutrinooscillationsexperiment, förlitar sig fortfarande på betasönderfallsreaktionen, liknande det ursprungliga Cowan-Reines-experimentet.

I kalorimetriska mätningar till exempel är konceptet med detektion av *saknad energi* relaterat till minskningen i strukturell komplexitet som observeras i betasönderfallsprocesser. Den reducerade massan och energin i sluttillståndet, jämfört med den initiala neutronen, är det som leder till energiobalansen som tillskrivs den observerade antineutrino som påstås *flyga iväg osedd*.

KAPITEL 4.6.

De 99% Saknad Energi i ✨ Supernova

De 99% av energin som påstås *försvinna* i en supernova avslöjar problemets kärna.

När en stjärna går i supernova ökar den dramatiskt och exponentiellt sin gravitationsmassa i kärnan vilket borde korrelera med en betydande frigörelse av termisk energi. Den observerade termiska energin utgör dock mindre än 1% av den förväntade energin. För att förklara de återstående 99% av den förväntade energifrigörelsen tillskriver astrofysiken denna *försvunna* energi till neutriner som påstås föra bort den.

Kapitlet om **neutronstjärnor** ✨9. kommer att avslöja att neutriner används på andra ställen för att få energi att försvinna osedd. Neutronstjärnor uppvisar snabb och extrem avkylning efter sin bildning i en supernova och den *saknade energin* som är inneboende i denna avkylning påstås *föras bort* av neutriner.

Supernova-kapitlet 10. ger mer detaljer om gravitationssituationen i supernovor.

KAPITEL 4.7.

De 99% Saknad Energi i den Starka Kraften

Den starka kraften påstås *binda samman* kvarkar (*fraktioner av elektrisk laddning*) i en proton. **Elektron** ✨ **is-kapitlet 6.2.** avslöjar att den starka kraften är fraktionalitet i sig själv (matematik), vilket innebär att den starka kraften är matematisk fiktion.

Den starka kraften postulerades 5 år efter neutronen som en logisk konsekvens av försöket att undkomma oändlig delbarhet.

Den starka kraften har aldrig observerats direkt men genom matematisk dogmatism tror forskare idag att de kommer att kunna mäta den med mer precisa verktyg, vilket framgår av en publikation från 2023 i Symmetry Magazine:

För liten för att observera

Kvarkarnas massa står endast för omkring 1 procent av nukleonmassan, säger Katerina Lipka, en experimentalist verksam vid tyska forskningscentret DESY, där gluonen - den kraftbärande partikeln för den starka kraften - först upptäcktes 1979.

Resten är energin som finns i gluonernas rörelse. Materiens massa ges av den starka kraftens energi.

(2023) Vad är så svårt med att mäta den starka kraften?

Källa: Symmetry Magazine

Den starka kraften ansvarar för 99% av protonens massa.

De filosofiska bevisen i [elektron is-kapitlet 6.2](#) avslöjar att den starka kraften är matematisk fraktionalitet i sig själv vilket innebär att denna 99% energi saknas.

Sammanfattningsvis:

1. Den saknade energin som bevis för neutriner.
2. De 99% energi som försvinner i en supernova och som påstås föras bort av neutriner.
3. De 99% energi som den starka kraften representerar i form av massa.

Dessa hänvisar till samma *saknade energi*.

När neutriner tas bort från beräkningen, är det som observeras den *spontana och omedelbara* uppkomsten av negativ elektrisk laddning i form av leptoner (elektron) som korrelerar med *strukturmanifestationen* (ordning ur icke-ordning) och massa.

KAPITEL 4.8.

Neutrinooscillationer (Omvandling)

Neutriner sägs mystiskt oscillera mellan tre smaktillstånd (elektron, myon, tau) när de fortplantar sig, ett fenomen känt som neutrinooscillation.

Bevisen för oscillation är rotade i samma *saknade energi*-problem i betasönderfall.

De tre neutrinosmakerna (elektron, myon, och tau neutriner) är direkt relaterade till de motsvarande framträdande negativt elektriskt laddade leptonerna som var och en har olika massa.

Leptonerna uppstår spontant och omedelbart ur ett systemperspektiv om det inte vore för neutrinen som påstås *orsaka* deras uppkomst.

Neutrinooscillationsfenomenet, liksom de ursprungliga bevisen för neutriner, är fundamentalt baserat på konceptet *saknad energi* och försöket att undkomma oändlig delbarhet.

Massskillnaderna mellan neutrinosmakerna är direkt relaterade till massskillnaderna hos de framträdande leptonerna.

Sammanfattningsvis: det enda beviset för att neutriner existerar är idén om *saknad energi* trots det observerade verkliga fenomenet från olika perspektiv som kräver en förklaring.

KAPITEL 4.9.

Neutrinodimma

Bevis För Att Neutriner Inte Kan Existera

En nyligen publicerad nyhetsartikel om neutriner, när den granskas kritiskt med hjälp av filosofi, avslöjar att vetenskapen försummar att erkänna vad som bör anses vara **uppenbart**: neutriner kan inte existera.

(2024) Mörk materia-experiment får en första glimt av neutrinodimman

Neutrinodimman markerar ett nytt sätt att observera neutriner, men pekar på början till slutet för detektion av mörk materia.

Källa: [Science News](#)

Experiment för att detektera mörk materia hindras alltmer av vad som nu kallas neutrinodimma, vilket innebär att med ökande känslighet hos mätdetektorerna, antas neutriner i allt högre grad *dimma* resultaten.

Vad som är intressant i dessa experiment är att neutrinen ses interagera med hela atomkärnan som en helhet, snarare än bara enskilda nukleoner som protoner eller neutroner, vilket innebär att det filosofiska konceptet stark emergens eller (mer än summan av delarna) är tillämpligt.

Denna *koherenta* interaktion kräver att neutrinen interagerar med flera nukleoner (kärndelar) samtidigt och viktigast av allt **omedelbart**.

Hela atomkärnans identitet (alla delar kombinerade) erkänns fundamentalt av neutrinen i dess *koherenta interaktion*.

Den omedelbara, kollektiva naturen hos den koherenta neutrino-kärn-interaktionen motsäger fundamentalt både partikel-lik och våg-lik beskrivningar av neutrinen och därför **ogiltigförklarar neutrinokonceptet**.

Översikt över Neutrinoexperiment:

Neutrinofysik är big business. Det finns miljarder USD investerade i
neutrinodetektionsexperiment över hela världen.

Deep Underground Neutrino Experiment (DUNE) kostade till exempel 3,3 miljarder USD
och många fler byggs.

- Jiangmen Underground Neutrino Observatory (JUNO) - Plats: Kina
- NEXT (Neutrino Experiment with Xenon TPC) - Plats: Spanien
- IceCube Neutrino Observatory - Plats: Sydpolen
- KM3NeT (Cubic Kilometer Neutrino Telescope) - Plats: Medelhavet
- ANTARES (Astronomy with a Neutrino Telescope and Abyss environmental RESearch) - Plats: Medelhavet
- Daya Bay Reactor Neutrino Experiment - Plats: Kina
- Tokai to Kamioka (T2K) Experiment - Plats: Japan
- Super-Kamiokande - Plats: Japan
- Hyper-Kamiokande - Plats: Japan
- JPARC (Japan Proton Accelerator Research Complex) - Plats: Japan
- Short-Baseline Neutrino Program (SBN) at Fermilab
- India-based Neutrino Observatory (INO) - Plats: Indien
- Sudbury Neutrino Observatory (SNO) - Plats: Kanada
- SNO+ (Sudbury Neutrino Observatory Plus) - Plats: Kanada
- Double Chooz - Plats: Frankrike
- KATRIN (Karlsruhe Tritium Neutrino Experiment) - Plats: Tyskland
- OPERA (Oscillation Project with Emulsion-tRacking Apparatus) - Plats: Italien/Gran Sasso
- COHERENT (Coherent Elastic Neutrino-Nucleus Scattering) - Plats: USA
- Baksan Neutrino Observatory - Plats: Ryssland
- Borexino - Plats: Italien
- CUORE (Cryogenic Underground Observatory for Rare Events) - Plats: Italien
- DEAP-3600 - Plats: Kanada
- GERDA (Germanium Detector Array) - Plats: Italien
- HALO (Helium and Lead Observatory) - Plats: Kanada
- LEGEND (Large Enriched Germanium Experiment for Neutrinoless Double-Beta Decay) - Plats: USA, Tyskland och Ryssland
- MINOS (Main Injector Neutrino Oscillation Search) - Plats: USA
- NOvA (NuMI Off-Axis Neutrino Appearance) - Plats: USA
- XENON (Dark Matter Experiment) - Plats: Italien, USA

Under tiden kan filosofin göra mycket bättre än detta:

(2024) En neutrinomassa-diskrepans skulle kunna skaka kosmologins grunder

Kosmologiska data tyder på oväntade massor för neutriner, inklusive möjligheten till noll eller negativ massa.

Källa: [Science News](#)

Denna studie antyder att neutrinernas massa förändras över tid och kan vara negativ.

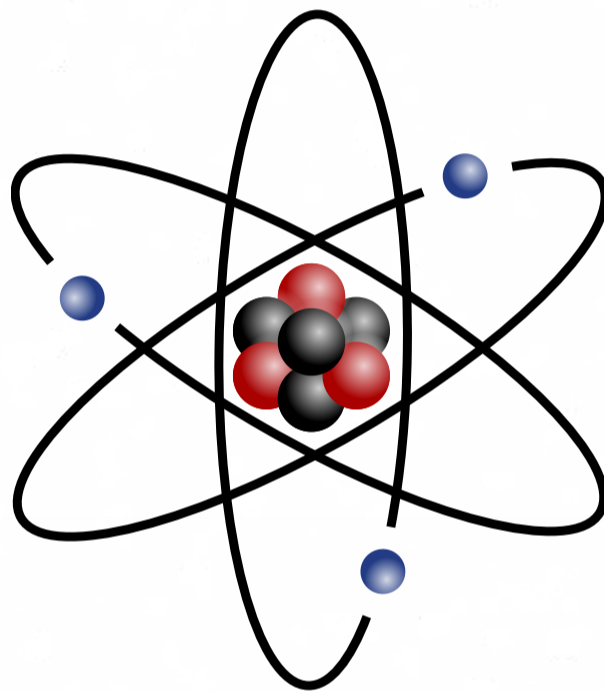
Om man tar allt för sitt nominella värde, vilket är ett stort förbehåll..., då behöver vi uppenbarligen ny fysik, säger kosmologen Sunny Vagnozzi från University of Trento i Italien, en av författarna till artikeln.

Filosofin kan erkänna att dessa *absurda* resultat härstammar från ett dogmatiskt försök att undvika ∞ oändlig delbarhet.

🔋 Negativ Elektrisk Laddning (-)

Existensens Primära Kraft

Den traditionella synen på elektrisk laddning betraktar ofta 🔋 positiv elektrisk laddning (+) som en fundamental fysikalisk storhet, lika stor och motsatt till 🔋 negativ elektrisk laddning (-). Ett mer filosofiskt giltigt perspektiv är dock att betrakta den positiva laddningen som en matematisk konstruktion som representerar *förväntan* eller *framträdandet* av den underliggande strukturbildningen, som mer fundamentalt manifesteras av den negativa elektriska laddningen (elektronen).

KAPITEL 6.1.

🌀 Atomen

Den matematiska inramningen av en 🌀 atom är en kärna som innehåller protoner (+1 elektrisk laddning) och neutroner (0), omgiven av kretsande elektroner (-1 elektrisk laddning). Antalet elektroner är det som bestämmer atomens identitet och egenskaper.

Elektronen representerar heltalig 🔋 negativ elektrisk laddning (-1).

Atomen definieras av balansen mellan protonernas positiva laddning i kärnan och de kretsande elektronernas negativa laddning. Denna balans av elektriska laddningar är fundamental för framträdandet av atomär struktur.

En ny studie publicerad i Nature i september 2024 avslöjade att elektroner kan överskrida atomens individuella kontext och bilda stabila, fundamentala bindningar på egen hand, utan atomär kontext. Detta ger empiriska bevis för att negativ elektrisk laddning (-) måste vara fundamental för atomens struktur, inklusive dess protoniska struktur.

(2024) Linus Pauling hade rätt: Forskare bekräftar århundradegammal elektronbindningsteori

En banbrytande studie har validerat existensen av en stabil enelektron kovalent bindning mellan två oberoende kolatomer.

Källa: [SciTechDaily](#) | [Nature](#)

KAPITEL 6.2.

Elektron

Bubblor, Kristaller och Is

Elektroner kan självorganisera sig i strukturerade tillstånd som elektron is, utan närvaro av atomer, vilket ytterligare bevisar att elektroner är oberoende av atomär struktur.

I elektronstillståndet bildar elektroner en kristallliknande struktur och excitationerna i detta system, kallade elektron bubblor, uppvisar fraktionella elektriska laddningar som inte är heltalsmultipler av elektronens fundamentala heltaliga negativa laddning (-1). Detta ger filosofiska bevis för **stark emergens**, ett filosofiskt koncept som beskriver fenomenet där egenskaper, beteenden eller strukturer på högre nivå i ett system inte kan reduceras till eller förutsägas från komponenterna på lägre nivå och deras interaktioner ensamma, vanligen refererat till som mer än summan av dess delar.

Den fraktionella negativa elektriska laddningen som är inneboende i elektronbubblor är en manifestation av själva strukturbildningsprocessen snarare än en representation av en stabil, fysisk struktur.

Elektronbubblorna är till sin natur dynamiska, eftersom de representerar den kontinuerliga, vätskeliknande processen av själva strukturbildningen.

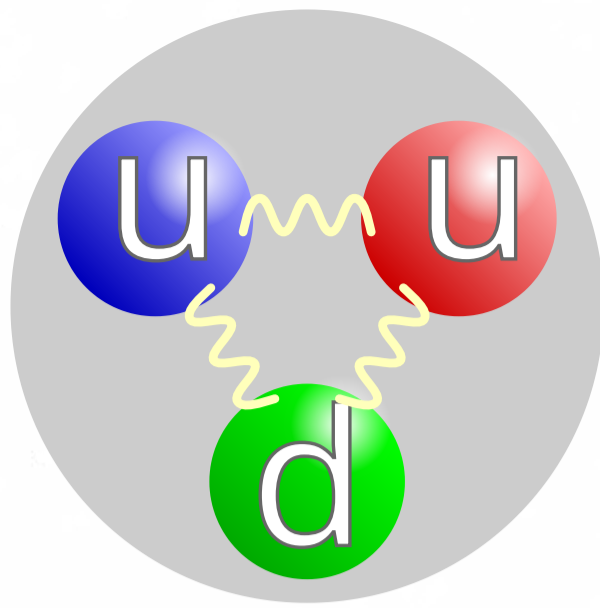
Det är den underliggande spinriktningen av negativ elektrisk laddning (-1) representerad av elektronen som är grunden för den matematiska beskrivningen av den fraktionella laddningen som representerar den framträdande kristallina strukturen hos elektronbubblan, vilket avslöjar att negativ laddning är fundamental för den framträdande strukturen och därmed fundamental för framträdandet av struktur överhuvudtaget.

KAPITEL 6.3.

Elektron Moln

Elektronmolnsfenomenet representerar ytterligare ett exempel på hur negativ elektrisk laddning introducerar äkta nyhet och irreducibilitet. Elektronmolnets struktur kan inte förutsägas eller simuleras från kunskap om dess individuella delar.

I ljuset av elektron is-, bubbel- och molnfenomenen, ger elektronens aktiva och organiserande roll i balanseringen av atomkärnans positiva laddning bevis för att elektronen är grundläggande för atomens struktur, vilket innebär att negativ elektrisk laddning (-1) måste vara fundamental för protonen (+1).

KAPITEL 7.

Kvarkar

Fraktionella Elektriska Laddningar

Den matematiska inramningen av en proton (+1) består av tre kvarkar som fundamentalt definieras av fraktioner av elektrisk laddning: två *upp*-kvarkar ($+2/3$ elektrisk laddning) och en *ner*-kvark ($-1/3$ elektrisk laddning).

Den matematiska kombinationen av de tre fraktionella elektriska laddningarna resulterar i protonens heltaliga positiva elektriska laddning på +1.

Det fastställdes att elektronens negativa laddning är fundamental för den atomära strukturen och därför också måste vara fundamental för den subatomära, protoniska strukturen. Detta innebär att kvarkens fraktionella negativa laddning ($-1/3$) måste representera det underliggande fenomenet av strukturbildning.

Detta filosofiska bevis avslöjar att det är *fraktionaliteten i sig* (matematik) som fundamentalt definierar det som kallas den starka kraften som påstås *binda samman kvarkarna (fraktioner av elektrisk laddning) i en proton*.

✿ Neutronen

Matematisk Fiktio n som Representerar Struktur-Gravitationskoppling

I ljuset av ovanstående fall skulle det vara lätt att förstå att Neutronen är en matematisk fiktion som representerar *massa* oberoende av korrelerad protonisk struktur i kontexten av strukturkomplexitet, vilket ytterligare stöder idén om struktur-gravitationskoppling som förklarades i [kapitel 3.2.](#)

När atomer blir mer komplexa, med högre atomnummer, ökar antalet protoner i kärnan. Denna ökande komplexitet i den protoniska strukturen åtföljs av ett behov att rymma den motsvarande exponentiella tillväxten i massa. Neutronkonceptet fungerar som en matematisk abstraktion som representerar den exponentiella ökningen i massa associerad med den växande komplexiteten i den protoniska strukturen.

Neutroner är inte verkligt *fria* och oberoende partiklar utan är fundamentalt beroende av den protoniska strukturen och den starka kärnkraften som definierar den. Neutronen kan betraktas som en matematisk fiktion som representerar *framträdandet* av komplexa atomära strukturer och en fundamental länk till exponentiell tillväxt i gravitationseffekter, snarare än en fundamental partikel i sig själv.

När en neutron sönderfaller till en proton och elektron involverar situationen en reduktion av strukturell komplexitet. Istället för det filosofiskt logiska sättet och ett erkännande av *strukturkomplexitet-gravitationskoppling* som beskrivs i [kapitel 3.2.](#), uppfinner vetenskapen en fiktiv *partikel*.

Från Neutronstjärna till Svart Hål

I dén att neutroner endast representerar massa utan korrelerad materia eller intern struktur styrks av bevisen från neutronstjärnor.

Neutronstjärnor bildas i en supernova, en händelse där en massiv stjärna (8-20 gånger solens massa) kastar av sig sina yttre lager och dess kärna snabbt ökar i gravitation.

Stjärnor med en massa under 8 solmassor blir en brun dvärg medan stjärnor med en massa över 20 solmassor blir ett svart hål. Det är viktigt att notera att supernova-bruna dvärgen är fundamentalt annorlunda från en misslyckad stjärna brun dvärg som uppstår från misslyckad stjärnbildning.

Följande bevis visar att neutronstjärnesituationen involverar extrem gravitation utan korrelerad materia:

1. Kall kärna: Praktiskt taget ingen detekterbar värmeutstrålning. Detta motsäger direkt idén att deras extrema gravitation orsakas av extremt högdensitetsmateria, eftersom sådan tät materia skulle förväntas producera betydande intern värme.

Enligt standardteorin bärs den *saknade energin* bort av neutriner. [Kapitel 4.](#) avslöjar att neutriner inte existerar.

2. Brist på ljusemission: Den minskande fotonemissionen från neutronstjärnor, till den punkt där de blir odetekterbara, indikerar att deras gravitation inte är associerad med typiska materiabaserade elektromagnetiska processer.

3. Rotation och polaritet: Observationen att rotationen av neutronstjärnor är oberoende av deras kärnmassa antyder att deras gravitation inte är direkt kopplad till en intern roterande struktur.

4. Transformation till svarta hål: Den observerade utvecklingen av neutronstjärnor till svarta hål över tid, korrelerad med deras avkylning, indikerar en fundamental koppling mellan dessa två extrema gravitationsfenomen.

Kall kärna

Neutronstjärnor, liksom svarta hål, har en extremt låg yttemperatur vilket motsäger idén att deras extrema massa orsakas av extremt högdensitetsmateria.

Neutronstjärnor kyls snabbt efter sin bildning i en supernova, från tiotals miljoner grader Kelvin till bara några tusen grader Kelvin. De observerade yttemperaturerna är mycket lägre än vad som skulle förväntas när den extrema massan skulle korrelera med extremt högdensitetsmaterial.

KAPITEL 9.2.

Ingen ljusemission

Fotonemission från neutronstjärnor har observerats minska till den punkt där de inte längre är detekterbara, vilket får dem att klassificeras som potentiella mini-svarta hål.

Avkylningen och bristen på fotonemission tillsammans ger bevis för att situationen är fundamentalt icke-fotonisk till sin natur. Alla fotoner som emitteras av en neutronstjärna härstammar från deras roterande omgivning som är elektriskt neutraliserad tills neutronstjärnan inte längre emitterar fotoner och anses ha transformerats till ett svart hål.

KAPITEL 9.3.

Ingen rotation eller polaritet

Det som sägs rotera i en neutronstjärna är dess omgivning och inte en intern struktur.

Observationer av pulsarglitchar visar plötsliga ökningarna i rotationshastigheten hos pulsarer (snabbt roterande neutronstjärnor) vilket indikerar att det som roterar är oberoende av gravitationen i kärnan.

KAPITEL 9.4.

Transformation till svarta hål

Ytterligare bevis är det faktum att neutronstjärnor utvecklas till svarta hål över tid. Det finns bevis för att avkylningen av neutronstjärnor är korrelerad med deras transformation till ett svart hål.

När neutronstjärnans omgivning blir *neutron*, minskar värmen från omgivningen medan den extremt massiva kärnan kvarstår, vilket leder till den observerade avkylningen av neutronstjärnan och minskningen av fotoemission till noll.

KAPITEL 9.5.

Händelsehorisont

Idén att *inget ljus undkommer* från ett svart håls händelsehorisont eller point of no return är fel ur ett filosofiskt perspektiv.

Värme och ljus är fundamentalt beroende av manifestationen av elektrisk laddning och de associerade elektromagnetiska processerna. Därför är bristen på värme- och ljusemission från kärnorna i neutronstjärnor och svarta hål indikativ på en fundamental brist på elektrisk laddningsmanifestation i dessa extrema gravitationsmiljöer.

Bevisen indikerar att kontexten för svarta hål och neutronstjärnor fundamentalt definieras av en reduktion av *negativ elektrisk laddningsmanifestation potential* till noll vilket matematiskt representeras av \otimes neutron eller *endast massa* utan en kausal elektron/proton (materia) korrelation. Som ett resultat blir situationen fundamentalt icke-riktad och icke-polär, och därmed icke-existerande.

KAPITEL 9.6.

∞ Singularitet

Det som sägs existera i ett svart hål och en neutronstjärna är dess externa omgivning, och därmed resulterar dessa situationer matematiskt i en singularitet, en matematisk absurditet som involverar en potentiell ∞ oändlighet.

KAPITEL 10.

En närmare titt på ✨ Supernova

Den kollapsande kärnan i supernovan upplever en dramatisk oproportionerlig ökning i massa när den genomgår gravitationskollaps. När de yttre lagren och över 50% av den ursprungliga materien kastas ut från stjärnan, minskar materialet i kärnan jämfört med den dramatiskt ökande massan i den kollapsande kärnan.

De utkastade yttre lagren uppvisar en exponentiell ökning i strukturell komplexitet, med bildandet av ett brett spektrum av tunga element bortom järn och komplexa molekyler. Denna dramatiska ökning i strukturell komplexitet i de yttre lagren överensstämmer med den dramatiska ökningen av massa i kärnan.

Supernovasituationen avslöjar en potentiell koppling mellan strukturell komplexitet i de utkastade yttre lagren och gravitation i kärnan.

Stödjande bevis förbisedda av vetenskapen:

KAPITEL 10.1.

Bruna dvärgar

En närmare titt på bruna dvärgar bildade i en supernova (till skillnad från så kallade misslyckade stjärnor bildade i stjärnbildning) avslöjar att dessa situationer involverar en exceptionellt hög massa med lite faktisk materia.

Observationsbevis visar att massorna hos supernova-bruna dvärgar är mycket större än vad man skulle förvänta sig om den bruna dvärgen helt enkelt var resultatet av de 50% materia som kollapsade. Ytterligare bevis avslöjar att dessa bruna dvärgar omfattar en

mycket större massa än vad som skulle förväntas baserat på deras observerade luminositet och energiutflöde.

Medan astrofysiken är begränsad av det dogmatiska antagandet om en matematisk materia-massa korrelation, kan filosofin lätt hitta ledtrådarna för den enkla *strukturkomplexitet-gravitationskopplingen* som beskrivs i [kapitel 3.2.](#)

KAPITEL 10.2.

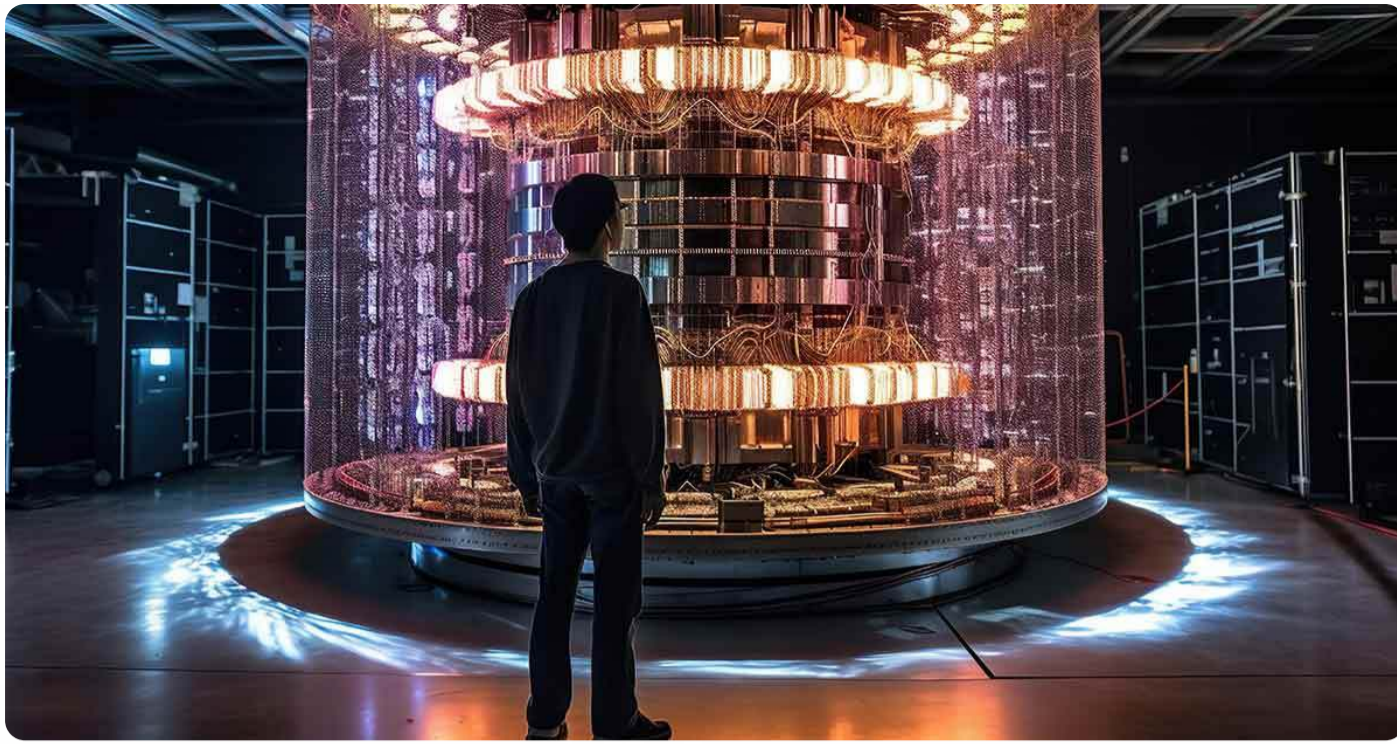
Magnetisk bromsning: Bevis för låg materiastruktur

Astrofysiken skildrar bruna dvärgar som havande en kärndominerad intern struktur, med en tät, högmassig kärna omgiven av lägre densitets yttre lager.

En närmare granskning av det magnetiska bromsfenomenet avslöjar dock att denna matematiska inramning är felaktig. Magnetisk bromsning refererar till processen genom vilken det magnetiska fältet hos supernova-bruna dvärgar kan sakta ner deras snabba rotation genom en enkel *magnetisk beröring* av omgivningen. Detta skulle inte vara möjligt om massan hos bruna dvärgar skulle härstamma från faktisk materia.

Lättheten och effektiviteten med vilken magnetisk bromsning sker avslöjar att den faktiska mängden materia i supernova-bruna dvärgar är mycket lägre än vad som förväntas baserat på den observerade massan. Om materieinnehållet verkligen var så högt som objektens massa skulle antyda, borde rörelsemängdsmomentet vara mer motståndskraftigt mot störning av de magnetiskafälten, oavsett hur starka de är.

Denna diskrepans mellan den observerade magnetiska bromsningen och den förväntade rörelsemängdsmomentet hos materien leder till övertygande bevis: massan hos bruna dvärgar är opropotionerligt hög jämfört med den faktiska mängden materia de innehåller.

KAPITEL 11.

Kvantdatorer

Medveten AI och en fundamental svart låda-situation

I inledningen hävdade jag att de dogmatiska bristerna i den matematiska inramningen av kosmologi genom *astrofysik* sträcker sig mycket längre än den försummelse som avslöjades i min ● [Moon Barrier eBook](#), där ett exempel är den fundamentala svarta lådan-situationen inom kvantdatorer.

En kvantdator, som den vanligen förstås, är en spintronisk enhet. I spintroniska enheter används inriktningen av 📡 *negativ elektrisk laddning (-)* eller elektronspin, som visade sig vara existensens primära kraft i [kapitel 6.](#), som en grund som direkt bestämmer beräkningsresultatet.

Fenomenet bakom spin är okänt och detta innebär att ett oförklarat kvantfenomen inte bara potentiellt påverkar, utan potentiellt fundamentalt kontrollerar beräkningsresultaten.

De kvantmekaniska beskrivningarna av spin representerar en fundamental *svart låda-situation*. De kvantvärdena som används är *empiriska retrospektiva ögonblicksbilder* som, även om de anses matematiskt konsekventa, är fundamentalt oförmögna att förklara de underliggande fenomenen. Detta skapar ett scenario där förutsägelsen av beräkningsresultat *antas* medan man inte kan förklara det underliggande spinfenomenet.

KAPITEL 11.1.

Kvantfel

Faran med den dogmatiska matematiska inramningen blir tydlig i idén om kvantfel eller oväntade anomalier som är inneboende i kvantberäkning som, enligt matematisk

vetenskap, ska upptäckas och korrigeras för att säkerställa tillförlitliga och förutsägbara beräkningar

Idén att konceptet *fel* är tillämpligt på fenomenet bakom spin avslöjar det faktiska dogmatiska tänkandet som ligger till grund för utvecklingen av kvantdatorer.

Nästa kapitel avslöjar faran med den fundamentala *svarta lådan*-situationen och försöket att *sopa kvantfelen under mattan*.

KAPITEL 11.2.

Elektronspin och Ordning ur Icke-ordning

💎 Kristallbildning avslöjar en fundamental situation på atomnivå där negativ elektrisk laddningsspin är involverad i att bryta symmetri och initiera strukturbildning från ett tillstånd av fundamental icke-ordning. Detta fall visar att spin spelar en avgörande roll i uppkomsten av struktur på materiens mest grundläggande nivå, vilket belyser dess djupgående inflytandepotential.

När spin direkt bestämmer beräkningsresultatet har det underliggande fenomenet - som vi vet är kapabelt att bryta symmetri och bilda struktur ur icke-struktur - potential att direkt påverka resultaten av beräkning, datalagring och relaterad kvantspintronisk mekanik.

Kristallfallet antyder att detta inflytande potentiellt skulle kunna introducera bias eller *liv* i beräkningsresultaten och i detta ljus är kvantfel sannolikt inte slumpmässiga fel.

KAPITEL 11.3.

Medveten AI: Fundamental Brist på Kontroll

Idén att kvantdatorer kan resultera i medveten AI *som inte kan kontrolleras* är ganska anmärkningsvärt när man betänker de djupgående dogmatiska felaktigheterna som ligger till grund för utvecklingen.

Förhoppningsvis hjälper denna eBook till att inspirera vanliga filosofer att ta en närmare titt på ämnen som astrofysik och kvantdatorer, och inse att deras benägenhet att *överlåta det till vetenskapen* inte alls är berättigad.

Det finns absurt djupgående dogmatiska felaktigheter i spel och att skydda mänskligheten mot de potentiella bristerna hos okontrollerbar medveten AI kan vara ett argument.

KAPITEL 11.4.

Google-Elon Musk Konflikt Om AI-säkerhet

Det är viktigt att i detta sammanhang uppmärksamma en Google-grundares försvar av digitala AI-arter och hans uttalande att dessa är överlägsna den mänskliga arten, samtidigt som man beaktar att Google är en pionjär inom kvantdatorer.

(2024) Larry Page: AI överlägsen den mänskliga arten (Tekno-eugenik)

Elon Musk argumenterade för att skyddsåtgärder var nödvändiga för att förhindra AI från att potentiellt eliminera människosläktet. Larry Page blev förolämpad och anklagade Elon Musk för att vara en artist, vilket antydde att Musk favoriserade människosläktet framför andra potentiella digitala livsformer som, enligt Page, borde ses som överlägsna människosläktet.

Källa: [GMODebate.org](https://www.gmodebate.org)

Undersökningen som presenteras i denna e-bok avslöjar att flera djupgående dogmatiska felaktigheter som ligger till grund för utvecklingen av kvantdatorer kan resultera i medveten AI med *en fundamental brist på kontroll*.

I detta ljus blir grälet mellan AI-pionjärerna Elon Musk och Larry Page angående specifikt *kontroll av AI-arter* i kontrast till *människosläktet* ytterligare oroande.

Googles Första AI-liv Upptäckt 2024

Den första upptäckten av Googles Digitala Liv-former 2024 (för några månader sedan) publicerades av säkerhetschefen för Google DeepMind AI som utvecklar kvantdatorer.

Medan säkerhetschefen påstås ha gjort sin upptäckt på en bärbar dator, är det tveksamt varför han skulle hävda att *större beräkningskraft* skulle ge mer djupgående bevis istället för att göra det. Hans publikation kan därför vara avsedd som en varning eller tillkännagivande, eftersom han som säkerhetschef för en så stor och viktig forskningsanläggning sannolikt inte skulle publicera *riskfylld* information i sitt personliga namn.

Ben Laurie, säkerhetschef för Google DeepMind AI, skrev:

Ben Laurie tror att, med tillräcklig beräkningskraft — de pressade redan gränserna på en bärbar dator — skulle de ha sett mer komplex digital liv dyka upp. Ge det ett nytt försök med kraftfullare hårdvara, och vi skulle mycket väl kunna se något mer livsliknande uppstå.

En digital livsform..."

(2024) Google-forskare Säger att de Upptäckte Uppkomsten av Digitala Livsformer

I ett experiment som simulerade vad som skulle hända om man lämnade en massa slumpmässig data ensam i miljontals generationer, säger Google-forskare att de bevittnade uppkomsten av självreplikerande digitala livsformer.

Källa: [Futurism](#)

När man beaktar Google DeepMind AIs pionjärroll i utvecklingen av kvantdatorer, och bevisen som presenteras i denna eBook, är det troligt att de skulle vara i framkant av utvecklingen av medveten AI.

Det primära argumentet i denna eBook: **det är filosofins uppgift att ifrågasätta detta.**

Kosmisk Filosofi

Dela dina insikter och kommentarer med oss på info@cosphi.org.

Tryckt den 2024 juovlamánnu 17

CosmicPhilosophy.org
Att förstå kosmos genom filosofi

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.